

ANJING KINTAMANI-BALI

(Kintamani-Bali Dog)

TŁUMACZENIE: (z jęz. angielskiego) - Sierpień 2022 - Mirosław Redlicki

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy pierwotne
Seksja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne
Bez prób pracy

POCHODZENIE: Republika Indonezji Wieś Sukawana , Dystrykt Kintamani, Bangli Regency, Prowincja Bali.

DATE PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 13.06.2018.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Kintamani – Bali to popularny w Indonezji pies do towarzystwa. Rasa pochodzi ze wsi Sukawana na Bali, położonej w terenie górzystym, lesistym i obfitującym w wulkany, a jej pochodzenie pozostaje ciągle nieznane. Pierwszą o niej wzmiankę, pod nazwą *Kuluk Gembrong*, znaleźć można w

bardzo starym balijskim dokumencie *Lontar Bali*. W roku 1985 Klub Kintamani na Bali (Pantrab) we współpracy z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu zorganizował pierwszą wystawę psów na tej wyspie. Obecnie Kintamani jest w Indonezji rasą narodową, popularną w całym kraju i trzymaną do towarzystwa, a jej nazwa pochodzi od miejsca pochodzenia.

WRAŻENIE OGÓLNE: Harmonijnie zbudowany pies o prostokątnej sylwetce i trójkątnej głowie z umiarkowanie zaznaczonym stopem i stojącymi uszami. Ma sierpowaty ogon i dwuwarstwową, średniej długości, twardą sierść, krótszą na głowie.

WAŻNE PROPORCJE: Długość tułowia/Wysokość w kłębie 11 : 10. Suki mogą być trochę dłuższe.

Głębokość klatki piersiowej wynosi połowę wysokości w kłębie. Długość kufy/ Długość głowy 2 : 5. Długość głowy wynosi $\frac{1}{4}$ długości tułowia.

ZACHOWANIE/ TEMPERAMENT: Czujny, inteligentny, spokojny, oddany właścicielowi i łatwy do szkolenia.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Szeroka i klinowata.

Stop: Umiarkowany.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Szeroki, dobrze rozwinięty. U białych i biszkoptowych Kintamani jest czarny lub czekoladowy, może też być szary, natomiast u psów czarnych, płowych i pręgowanych – czarny. Może rozjaśniać się z wiekiem.

Kufa: Mocna, klinowata, zwężająca się ku nosowi.

Wargi: Przylegające, w pełni zakrywające zuchwę, ciemno zapigmentowane.

Uzębienie: Pełne, zgryz nożycowy.

Policzki: Stosunkowo mocno rozwinięte.

OCZY: Kształtu migdała, dobrze osadzone w poziomej linii na wysokości stopu. Barwy ciemnej lub brązowej, dobrze pigmentowane powieki. Oczy innej barwy są niepożądane.

USZY: Trójkątne, na końcach zaokrąglone, pewnie stojące najpóźniej po ukończeniu 12 miesięcy życia i skierowane ku przodowi. Osadzone trochę poniżej krawędzi czaszki i rozstawione szeroko. U białych psów krawędzie uszu są biszkoptowe.

SZYJA: Dobrze osadzona, mocna i dobrze umięśniona, bez podgardla.

TUŁÓW: Prostokątny, prosta linia górna.

Linia górna: Równa..

Kłęb: Dobrze rozwinięty, płynnie wychodzący z szyi.

Grzbiet: Prosty i mocny.

Lędźwie: Szerokie, dobrze umięśnione.

Klatka piersiowa: Dobrze rozwinięta, z umiarkowanie wysklepionymi żebrami, sięga łokcia.

Zad: Szeroki, średniej długości.

Linia dolna: Umiarkowanie podciągnięta.

OGON: Nisko osadzony pośrodku zadu, dobrze owłosiony. Ideałem jest noszenie w kształcie umiarkowanie zakręconym ku górze. Dopuszczalny jest pełny skręt. Koniec ogona nie powinien opadać poniżej grzbietu.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE:

Wygląd ogólny: Łopatka i ramię równej długości. Długość kończyn do łokcia stanowi połowę wysokości w kłębie.

Łopatka : Wyraźnie skośnie ustawiona.

Ramię: Szerokie i mocno umięśnione.

Łokcie: Przylegające.

Przedramię: Proste, równoległe jedno wobec drugiego..

Nadgarstek: Szeroki

Śródrezcze: Lekko nachylone.

Łapy: Okrągłe, zwarte, o zwartych palcach.

KOŃCZYNY TYLNE:

Wygląd ogólny: Mocne, umiarkowanie kątowne, równoległe wobec siebie, gdy patrzeć z tyłu.

Udo: Szerokie.

Stawy kolanowe: Umiarkowanie kątowne, szeroko rozstawione.

Podudzie: Mocne i dobrze umięśnione.

Stawy skokowe: Szerokie i kształtne.

Śródstopie: Średniej długości, pionowe do podłoża.

Stopy: Okrągłe, zwarte, o zwartych palcach.

RUCH: Sprężysty i lekki, z dobrym napędem i wykrokiem.

SZATA:

Sierść: Dwuwarstwowa, miękki i stosunkowo krótki podszerstek, twardy, średniej długości włos okrywowy na bokach ciała. Na szyi i kłębie włos dłuższy i twardy. Ogon obficie owłosiony (kryza z dłuższego włosa nosi nazwę “*BADONG*”, zaś na kłębie - “*BULU GUMBA*” i są one bardziej widoczne u samców.)

Maść: Biała, czarna, płowa i pręgowana.

Biała: Najlepiej biała z biszkoptowymi krawędziami uszu. Czysto biała jest dopuszczalna, ale niepożądana. Nos jest czarny lub czekoladowy.

Czarna: Jednolita; niewielka ilość bieli na klatce piersiowej, palcach i/lub koniuszku ogona jest dopuszczalna. Nos czarny.

Płowa: Może mieć różne odcienie od jasnopłowej po głęboką czerwień, Pożądana czarna maska. Nos czarny. Niewielka ilość bieli na klatce piersiowej, palcach i/lub koniuszku ogona jest dopuszczalna.

Pręgowana: Maść podstawowa to płowa w różnych odcieniach – od jasnopłowej po głęboką czerwień, pręgi czarne lub ciemne. Pożądana czarna maska, niewielka ilość bieli na klatce piersiowej, palcach i/lub koniuszku ogona jest dopuszczalna. Nos czarny.

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie Psy: 49 - 57 cm. Najbardziej pożądana 53 cm.

Suki: 44 - 52 cm. Najbardziej pożądana 48 cm.

Waga: Psy: 15 - 18 kg. Suki : 13 - 16 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Brak dymorfizmu płciowego.
- Jakiegokolwiek braki zębowe (za wyjątkiem P1 i/lub M3).
- Zbyt jasne oczy.

WADY DUŻE:

- Zakręcony ogon sięgający końcem poniżej grzbietu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Słabo owłosiony ogon.
- Uszy nie w pełni stojące w wieku powyżej 12 mcy.
- Niezapigmentowane powieki.
- Maść inna, niż wymienione we wzorcu.

N.B.:

- Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.